

SENTÈNCIA 2003-49 DE 17 DE NOVEMBRE DE 2003

SANCIO LABORAL

Les sancions administratives revesteixen una «coloració penal», però aquest principi no significa que calgui fer una aplicació literal de les regles de dret penal.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La societat P.P. SA va interposar demanda jurisdiccional contra la decisió tàcita del Govern de desestimació del recurs d'alçada formulat contra la resolució del 14 d'octubre de 2002, sol·licitant l'anul·lació de l'esmentada resolució i la retroacció de les actuacions, i subsidiàriament revocar-la i imposant una sanció de 150,25 € i una altra de 300,51 €, més la condemna en costes del Govern.

2.- En la sentència de 27 de maig de 2003, el Tribunal des Batlles ha estimat parcialment la demanda promoguda per la societat P.P. SA.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 9 de juliol del 2003, la societat P.P. SA manifesta principalment que:

-« L'aplicació estricta del que disposa la legislació laboral d'aplicació permetia i permet l'estimació de les pretensions de la meva mandant en el sentit d'imposar una sola sanció, que és el que correspon a una sola infracció. »

-Respecte de la infracció de l'article 14 del Reglament laboral, « entén aquesta part que en el cas d'aplicació de la teoria del delictes continuat, s'ha de parlar d'una sola infracció tot amb independència de les dates en que les persones han resultat afectades, i per tant, correspon una sola sanció, en el seu grau màxim en atenció a les persones que han resultat afectades. »

-Respecte de la infracció de l'article 19 del Reglament laboral, « ni en la legislació penal vigent ni en la jurisprudència penal ha trobat aquesta part l'argument consistent en que, en cas de reincidència, no és d'aplicació el delictes continuat »

-« Els fets ocorreguts, doncs, son constitutius d'una sola infracció i correspon doncs, la imposició d'una sola sanció.... ».

4.- En el seu escrit de contesta de data 28 de juliol del 2003, la societat P.P. SA remarca que el Govern accepta l'aplicació de la teoria del delictes continuat en relació a la infracció de l'article 19 : « en conseqüència, el que fa el Govern és acceptar l'aplicació de la teoria del delictes continuat -quan aquesta li es favorable- i no acceptar-la quan la seva aplicació li és desfavorable, ço que no és coherent ».

La societat P.P. SA afegeix : « No hi ha dubte que el que es comet és un sol error una sola infracció al que disposa l'article 14 del Reglament Laboral....i a una infracció correspon una sanció ».

-Demana la condemna del Govern al pagament de les costes de la segona instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora.

Ha manifestat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 15 de setembre de 2003. Precisa : « si en el cas que ens ocupa hagués sigut voluntat del legislador que a una infracció correspongués tantes sancions com persones afectades, ho hagués fet constatar de manera expressa.. »

5 – En el seu recurs d'apel·lació de data 10 de juliol de 2003, el MI Govern manifesta principalment que :

-la sentència únicament s'apel·la pel que fa a les 9 sancions imposades per infraccions a l'article 14 del Reglament laboral i que la Sentència redueix a 4 sancions.

-« la sentència s'apel·la perquè aplicar la teoria penal del delictes continuat a les sancions administratives previstes a l'article 56 del Reglament laboral suposa una vulneració dels principis de legalitat, de seguretat jurídica, predeterminació de les infraccions i de les sancions, proporcionalitat i prohibició de l'arbitrarietat ».

-Segons l'article 56 del Reglament laboral « no es pot fer cap altra interpretació que la literal ».

-« No és tracta d'aplicar al dret administratiu sancionador els articles del Codi Penal...els fet que existeixin uns principis comuns a tot dret de caràcter sancionador, no pot implicar un desconeixement de les singularitats que diferencien els il·lícits i sancions tipificats en un i altre ordenament ».

6.- En el seu escrit de contesta de data 24 de juliol del 2003, el MI Govern confirma aquests arguments i afegeix:

-« no es pot al·legar error, ni molt menys error unitari inicial sinó un pla preconcebut que requereix un coneixement exhaustiu de la normativa per a poder-la vulnerar només en benefici de l'empresa »

-La redacció de l'article 56 es clara i «les sancions imposades per l'administració en base a dit article..... sempre han estat individualitzades per a cadascun dels treballadors afectats ».

En el seu escrit de conclusions de data 17 de setembre del 2003, el MI Govern ha confirmat aquests arguments.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, es competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon .- L'apel·lació es basa en les 9 sancions imposades per infracció a les disposicions de l'article 14 del Reglament Laboral.

Aquest text fixa les modalitats pràctiques de càlcul de la durada de treball. Segons l'article 13 del Reglament Laboral, « la jornada legal de treball per als treballadors assalariats serà de 40 hores setmanals i de 8 hores diàries ».

L'article 14 permet d'efectuar un còmput trimestral, « sempre que la mitjana calculada sobre aquest període no sobrepassi les 40 hores setmanals i que la durada màxima diària no sobrepassi les 10 hores ».

Les sancions per les infraccions d'aquest text estan previstes per l'article 56 del mateix Reglament.

El fonament d'aquests diferents texts és clar: es tracta de preveure unes garanties a favor dels assalariats i la llei ha de permetre d'assegurar el respecte d'aquestes garanties per als empleats. Cal remarcar que aquestes garanties estan previstes per a cadascun dels assalariats. Per consegüent, cada infracció constatada respecte d'un assalariat individualment considerat s'ha d'analitzar com una infracció en el sentit de l'article 56 ja mencionat. Una interpretació diferent podria permetre als empresaris desconèixer les seves obligacions en relació amb un nombre important d'assalariats. Així per exemple, l'anul·lació de la jornada de descans setmanal durant les setmanes del 18 a 24 de juny ha afectat 4 assalariats i l'empleat ha comès 4 infraccions de l'article 14 ja mencionat. En total s'han constatat 9 infraccions de l'article 14 del Reglament Laboral i l'administració ha aplicat justament les 9 sancions.

Tercer .- Aquesta Sala ha jutjat varies vegades que les sancions administratives revesteixen una "coloració penal", recollint per tant els principis establerts per la Cort Europea dels Drets de l'Home. Però aquest principi no significa que calgui fer una aplicació literal de les regles de dret penal. En efecte, els fonaments de les regles penals i de les regles administratives són diferents: les sancions administratives tenen com a finalitat principal assegurar el respecte de les obligacions imposades per diferents reglaments, i per tant cal aplicar-les en funció d'aquest objectiu.

La « coloració penal » significa que els interessats han de veure reconeguts el màxim de garanties, en particular les que concerneixen la possibilitat de presentar observacions i justificacions. En aquests cas, aquestes exigències s'han respectat.

Per tots aquests motius, cal concloure que la Resolució del Ministre de Justícia i Interior de data 14 d'octubre de 2002 (veure foli 21) és ajustada a dret.

Quart .- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECI SIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Estimar el recurs d'apel·lació presentat pel MI Govern

Segon : Anul·lar la sentència recorreguda i declarar que la Resolució del Ministre de Justícia i Interior de data 14 d'octubre del 2002 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer : De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.